

страхува отъ явната смъртъ и безъ да слуша молбитъ на роднини и приятели, той съ 9 души вѣрни другари, се отправилъ за сѣверния полюсъ. Отначало пѣтували съ парахода *Фрамъ*, а послѣ съ шейни, возени отъ кучета.

Нансенъ вѣрвѣлъ все напрѣдъ и не се отчайвалъ. На всѣка стѣпка сѣ биле изложени на опасностъ. Голѣми кѣсове ледъ се откъсвали и падали съ силенъ трѣсъкъ. . . . Буритъ вѣяли съ страшна яростъ. . . . Студътъ билъ непоносимъ. . . . Но Нансенъ отивалъ рѣшително напрѣдъ. . . . Облѣчени въ мечешки кожи, тѣ се борили съ студа. За почивка и спане се крили подъ ледоветъ. За отопление имъ служила мастъта отъ тюленитъ.

Борба трѣбвало да водятъ и съ обитателитъ на това царства. Много на често биле обезпокоявани отъ мечкитъ. Ето какво се случило съ *Нансена*:

Като се отдалечилъ отъ другаритъ си, задъ една прѣспа, се срѣцналъ съ една мечка. Нансенъ отправилъ пушката да грѣмне. Първиятъ куршумъ несполучилъ, вториятъ не билъ смъртоносенъ. Мечката, разядосана, се хвърлила върху Насена. . . . Той нѣмалъ куршуми да стрѣля и борбата се почнала. . . . Нансенъ, съ голѣма сила, дигналъ пушката и ударилъ мечката. . . . Но и тя не отсѣпила. Борбата била рѣшителна. . . . Благодарение, че двамата другари дошли на врѣме, Нансенъ билъ спасенъ.

Най-сетнѣ, слѣдъ три годишно пѣтувание, смѣлитъ пѣтешественици се завърнали благополучно въ роднитъ си мѣста. Тѣ били посрѣцнати съ голѣми почести.